

VI ARBEJDER OS OPAD

AF KIRSTI KAMILLA PEDERSEN, REDAKTIONSCHEF

• "I aften skal vi lege med rafter. Jeg forestiller mig, at vi skal arbejde os opad."

Lasse har rejst sig til meddelelserne efter aftensmaden og præsenterer en af mulighederne for aftenens aktiviteter. For det blotte øje en formålsløs handling. Hvorfor bruge en smuk forårsaften på noget

så ligegyldigt? Fordi vi har lyst, og fordi vi bevæger os opad. Det er lysten, der på højskolen bevæger os opad, andet formål behøver det ikke at have.

For en mindre årrække siden da højskolerne havde krise og mange steder havde svært ved at få fulde huse, så vi en tendens til, at mange højskoler udviklede et mere specifikt fagudbud.

Mange højskoler slog sig nu op på et særligt tema, der henvendte sig til unge mennesker med fælles interesse for eksempelvis kunst eller performance. Hvorvidt opholdets mere målrettedhed mod og fokus på eventuel videre uddannelse giver køb på mangfoldigheden og den almene dannelse kom og er stadig til stor diskussion i højskolekredse.

Herfra hvor vi står, kan jeg dog kun være taknemmelig for, at der stadig findes steder som Ry, der holder ved den grundtvigianske tanke om almen dannelse for alle. At det brede fagudbud giver os mulighed for at møde mennesker, vi ellers aldrig ville have mødt. Mennesker med andre

passioner og verdensbillede end os selv.

Vi får mulighed for at vælge fag, som vi måske ikke havde drømt om, at vi skulle kaste os ud i. Nogle med mere eller mindre succes, men om vi finder et ukendt talent eller mangel på samme, er vi en erfaring rigere. På Ry er der plads til at gøre det, man er dårlig til. Hvorfor? Fordi vi har lyst.

Køkkenhave med kompetencer

Man rammes af en taknemmelighed over, at der findes et sted som Ry Højskole, når man en forårsdag lader sig bade i solens stråler blandt andre salige sjæle. Man glæder sig over at græsset er grønt og himlen høj.

Man glædes over at bo i et land med så unik en højskolekultur, der som en enorm køkkenhave dyrker kompetencer og hele mennesker. Det kan ikke måles og ikke vejes, men er et råstof mere dyrebart end olie. Dette magasin er tænkt som et mindernes potpourri fra vores fælles køkkenhave, vores fælles tidsspilde.

De kalder os generation 'Målrettet'. Hvis vi ikke er i gang med en videregående uddannelse to år efter færdiggjort studentereksamen, er vi rebelsk og ude på et sidespor.

For os bliver højskolen et pusterum, hvor man ikke behøver forsvare alle handlinger med et åbenlyst formål og mening. Vi kommer her ikke for at få et diplom eller karakterer, der får os videre.

Vi er her for at lære det, vi ikke lærer andre steder på trods af 13 års skolegang. 82 elever med meget forskellig baggrund har af og med lyst kastet sig ud på en rejse uden andet formål end at være åbne overfor det, der må komme. Vi bevæger os opad og ved ikke, hvor vi ender.